

אחד מחברי הקיבוץ סיפר לי

אחד מחברי הקיבוץ סיפר לי השבוע, על אחד מחברינו לשעבר שהלך לעולמו, שהיה מכור לחדשות. - "באמצע הברידג' היה עוצר את המשחק לשמוע חדשות". במהלך השיחה עם אותו החבר נזכרתי שממש לא מזמן, חברת קיבוץ מבוגרת סיפרה לי, שהיא כל הזמן בחרדה ואינה יכולה להפסיק לצפות בחדשות. "למה את ממשיכה לצפות בחדשות?" שאלתי אותה, "הרי ידוע לך שזה רק משמר ומגביר עוד את החרדה שלך, למה לצרוך משהו שעושה לך רע?" - "זה התחיל בזמן הקורונה" אמרה "בהתחלה זה היה הכרחי לראות חדשות כל הזמן כי היינו סגורים בבתים, ועכשיו זה כבר מחרב לי את הבריאות". מייד התגייסתי למשימה והעתרתי עליה את מיטב העצות הבריאותיות שלי, כולל הפניה לפוסט [רלוונטי](#) מבלוג משובח שאני מעריך במיוחד, וגם [סרטון](#) נהדר מהרשת להרמת המורל. את כל כישוריי החסרים כפסיכולוג חובב הכנסתי לתמונה - "זה כמו הרגל רע, ודרך טובה להיפטר מהרגל רע היא לאמץ במקומו הרגל טוב - את יודעת לסרוג?" שאלתי - "שמעתי שזה מפתח ריכוז דיוק וסבלנות - אולי תשקלי לעבור לסריגה במקום לצפות כל הזמן בחדשות?". "מצחיקן" - אמרה לי החברה הוותיקה והמשיכה בדרכה עטויה בשתי מסכות. נו, לפחות העליתי חיוך על פניה. הדרך הטובה ביותר כנגד חרדה היא להתייחס לכל הדברים האלה בהומור - בדיוק כמו [במערכון הזה](#) של הגששים שגם ממרחק של ארבעים שנה עדיין רלוונטי. 😊

בקרוּב נלך לקלפי שוב. גם הפעם נתבקש להכריע מי יוביל אותנו מעבודות לחירות, או לכל הפחות ישמור אותנו מאילו שמבטיחים שאם הם ישלטו בעולם - לא יהיה בבעלותך דבר אבל תהיה מאושר'. הפוליטיקאים כדרכם מבטיחים דברים אבל מי כבר מאמין להם אחרי שסגרו אותנו 'לשבועיים' - כדי לשטח את העקומה'. אותם '[ראשים מדברים](#)' מתקופת הפשי"ק ('פשיזם ישראלי-קורונה', נא לא להתבלבל עם הפשי"א - 'פשיזם ישראלי-אקלים' - ראו [את זה](#) ותבינו מה הדבר הבא), אותם פרצופים, טורדים את שלוותינו בכל אמצעי התקשורת, ים של הודעות ספאם ממפלגות ומסוקרים אנונימיים מציף את הפלאפונים שלנו, והתקשורת? - בעיקר מקדמת אג'נדות ומועדפים מטעמה. פה ושם ברשת יש מי שקוראים לציבור לוותר על ההצבעה בקלפי, - 'כי אם רק 10% יצביעו זה יעביר מסר מחאה כנגד המצב'. אין בכוונתי להטיף ולדבר פוליטיקה, וזה איננו פוסט פוליטי - את דעתי על פוליטיקאים הבעתי בעבר [כאן](#) וגם [כאן](#) ואפילו [בפוסט הקודם](#) - אבל הקריאה הזו להימנע מהצבעה כמחאה - ותסלחו לי על השפה - ממש מטומטמת. גם את אלה ששמים בקלפי פתק לבן אני לא מביין. למה לטרוח להצביע אם לא רוצים להשפיע? ונגד מה הם מוחים? נגד השיטה הדמוקרטית? נגד הטרוח בבחירות בכל שנה? לא מצליח להבין.

"אצלנו בבית רעייתי משמיעה את ערוץ 12 מהבוקר עד הערב" המשיך החבר לספר, "ואני בורח לרשת לקרוא ולשחק - לא רוצה יותר לשמוע חדשות." השתתפתי במלוא האמפתיה בצערו וליבי מלא תודה ואהבה לזוגתי הבשלנית שמעדיפה את ערוצי האוכל. "גם אני ממעט לצפות בטמבלוויזיה ומעדיף קריאה" אמרתי לו "או רק דברים מהרשת בטלוויזיה 'החכמה', ואני מאלה שיודעים שאין ממש סיבה להיות רגועים, עם כל האיזמים שמסביב ומה שקורה בעולם, אבל בעת הזו- " הרגעתי אותו - "בעת הזו - המקום הטוב ביותר לחיות בו זה בארץ - רק תראה [כמה עולים הגיעו השנה](#) ומאיפה הם בורחים."

תאמרו - "אנחנו הבנו אותך, אבל אם אנחנו חייבים להצביע - מי ראוי לאמונו? - כולם הבטיחו 'יונה עם עלה של זית' אבל הביאו עלינו טילים ופיגועים, כולם הבטיחו ציונות אבל נלחמים בהתיישבות ובחקלאים, **כולם** הבטיחו לנו 'להיות עם חופשי בארצנו' אבל מכרו אותנו בחוזה מושחר". וואלה, אתם שוב צודקים. כולם אשמים. כל מי שהבטיח ולא קיים דברו, או שנתן יד לרעה הזו **במעשה או במחדל** - לא ראוי לאמון. "אז מי כן?" תשאלו, ותרחיבו עוד - "הרי אלו כל הזמן אותם פוליטיקאים - הם לא מתחלפים!" , ושוב הצדק איתכם. גם [קלמנס](#) הגדול טען 'הפוליטיקאים הם כמו חיתולים שיש להחליף לעיתים תכופות - ומאותה הסיבה בדיוק'...

אבל אתם חייבים להצביע. ואם אתם לא אוהבים פוליטיקאים, כמוני, אל תצביעו לפוליטיקאים. גם אני לא מצביע לפוליטיקאים, אני אוהב אנשי מעשה. אנשים עם יותר שכל ישר מדמיון פרוע, עם אחריות לפני תעוזה, עם יותר עשייה אמיתית מאשר דיבורים, ואם מותר לבקש עוד משהו - אז גם קצת ערכים וחזון. כן אני יודע שאני מסתפק במועט. אבל הנדירות של האנשים הללו בפוליטיקה הופכת את זה להרבה, וזו גם הדרך היחידה לגלות מנהיג שיהיה לרוחנו.

אני לא מצביע למי שמבקשים לחנוך אותי, או כופים עלי לסבול בשם 'הסובלנות' את מה שאני לא סובל. את המסיתים, והמתלהמים, וסחטני הרגש הדביקים - מזמן כבר הרחקתי מעלי, ואנשים חלולים לא מהדהדים אצלי. ולבסוף, אחרי כל הניפוי הזה אני בוחר - כי אדם חייב לבחור בחיים ולקבוע את גורלו בעצמו. ואם חפצי חיים אתם - גם אתם חייבים לבחור.

ומשהו קטן לסיום -

משורר תהילים בנבואה מנחמת ממליץ לנו לקחת נשימה עמוקה -

לא-תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֶץ יְעוֹף יוֹמָם.
 מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְיֶה מִקְטָב יְשׁוּד צְהָרִים.
 יִפֹּל מִצְדָּד אֶלֶף וַיִּרְבֶּה מִימִינֶךָ
 אֶלְיָךְ לֹא יִגָּשׁ.
 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט
 וְשַׁלַּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה. תהילים צא ה-ח.

ובבניין הארץ ננוחם -

דן חנוך.